

Két részben, de nem szétszakítva

A **Révész Róbert** és **Molnár Edvárd** művészfotóiból összeállított kiállítás megnyitójával ma egy hete kezdődött a 21. Kanizsai Jazz Fesztivál. A Dobó Tihámér képtárban a két fotóművész fekete-fehér, rendkívül reprezentatív felvételeiről a fesztiválon két évtizeden át vendégeskedő jazz-zenészek egy része néz vissza az érdeklődőkre. Révész Róbert a kezdetektől 2006-ig, tanítványa, Molnár Edvárd pedig az azt követő majd egy évtizedben követte nyomon a fesztivál történéseit.

– A portrénál jobban működik a fekete-fehér technika, a színek néha be is zavarnak vagy elvonják az érzelmeket, bármit. Így tisztán, a letisztult fekete-fehér, a formák, az érzések és a kontrasztok talán jobban kihozzák azt az érzést, ami ott, abban a pillanatban a színpadon megtörtént – hallottuk Molnár Edvárd szabadkai fotóstól.

A kiállításnyitót követően a Regionális Kreatív Műhely próbatermében a **Mezei Szilárd – Márkos Albert** brácsa és cselló duó lépett közönség elé. A régóta és gyakran együtt muzsikáló, szerbiai–magyarországi páros improvizatív zenével mutatkozott be.

Az idei fesztivált a szervezők két részre bontották. Bő három hete a rendezvény Szabadkán vendégeskedett. **Dejan Vujinović** művészeti igazgató szerint ezzel nem a fesztivál szétszakítását, hanem annak népszerűsítését kívánták elérni.

– Már tavalyelőtt is beszéltünk arról, hogy a magyarkanizsai Jazz Fesztivál programját bemutassuk más városokban, kezdetben a környező, később távolabbi helyeken is. Szabadka valahogy logikusan jött, mint az első, talán jövőre Szegedre vagy Újvidékre fogunk ellátogatni. Ezzel is szeretnénk volna bemutatni, hogy mi is történik Magyarkanizsán, hogy a fesztivál volt, van és lesz, és ha máshol is lépnek fel a fesztivál vendégei, a rendezvénynek itt a helye, ahol megszületett, Magyarkanizsán.

A késő esti programban a közönség láthatta a magyarországi Argo és a szerbiai Rođenice együttesek közös fellépését, amely az improvizatív kortárs zene és a balkáni melosz találkozása volt. Pénteken a magyarországi **Lukács Miklós** cimbalmos triójának és Mezei Szilárd megújult kvartettjének zenéjét élvezhette a közönség, közben bemutatásra került az Imago Sonus című zenés, táncos, képzőművészeti performansz is.

A fesztivál szombaton zárult, amikor a résztvevők egy konferencia keretében boncolgatták a regionális improvizatív zenei fesztiválok találkozásának témáját.

Bödő Sándor